

„Hle, dívka počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel (to je S námi Bůh)“

Izajáš 7,14

Židům 1,1-6

Mt 1,18-25

V době, kdy Izraelci trpěli pod nájezdy Midjanců, přišel jednou ke Gedeónovi Boží posel a pozdravil ho: „Hospodin s tebou, udatný bohatýre.“ Gedeón odpověděl: „Je-li Bůh s námi, kde jsou všechny jeho podivuhodné činy?“

Už staří Izraelci někdy kolem roku 1250 př. Kr. přemýšleli nad tím, jak se projevuje Boží přítomnost v jejich životech. Lidé doby soudců vnímali blízkost Boha na základě mimořádných událostí, jako bylo třeba vyvedení z Egypta. Hospodinova přítomnost se projevovala mocnými skutky, o kterých vyprávěli otcové. Nepřítomnost takových zjevných zázraků, vede Gedeóna k otázce, zda-li je Bůh skutečně s nimi.

To prorok Izajáš (v 8.st. př. Kr.) už vidí dál, když říká, že znamením Boží přítomnosti bude narození dítěte. Narodí se syn, který dostane jméno Imanuel – S námi Bůh. Křesťané pak tuto událost vztahují na narození Ježíše – Spasitele, Zachránce.

Na narození dítěte se můžeme dívat dvěma odlišnými pohledy:

- Je to přece zcela normální, denně se rodí tisíce dětí.
- Je to úžasný zázrak nového života, kterým se otvírá další kousek budoucnosti.

A tak je to i s Boží přítomností. Můžeme ji chápat jako něco samozřejmého a běžného, že si ji ani nějak zvlášť neuvědomujeme. Nebo jako zázrak. Bůh je tu s námi, sklání se ke každému – ženě, muži, dítěti. Dává nám naději a odvahu, a i když ho nevidíme, víme, že o nás ví, slyší naše modlitby a má moc proměnit naše nitro.

Pouze dva evangelisté zaznamenali příběh o narození Pána Ježíše. Matouš a Lukáš. Marek uvádí na scénu Ježíše rovnou dospělého na počátku jeho veřejné služby. Jan sice také hovoří o Kristově příchodu, ale ne formou příběhu. Jen Matouš a Lukáš nám dávají nahlédnout do zákulisí toho, za jakých okolností se Ježíš narodil. To, že je pozornost věnována Marii a Josefovi má svůj význam. Ježíš se na scéně dějin neobjevuje jako nějaký kouzelný mimozemšťan, který na sebe jen oblékl lidskou podobu a spadl k nám z nebe, či chceme-li z jiné

dimenze. Ježíš se rodí Marii a přichází na zem jako opravdový plný člověk. Bůh vchází do tohoto světa jako ten, který se s námi plně identifikuje v našem lidství. Přišel nejen do lidských radostí a dostatku, ale i do bídy, slabosti a nouze. Ježíšovým narozením Bůh překonal jistou vzdálenost mezi sebou (Stvořitelem) a stvořením. Bůh není někde daleko, ale je tady s námi.

Na začátku Matoušova evangelia se Bůh vtělil do našeho světa. To je obsah našeho slavení. **Bůh se stal člověkem.**

A tento člověk dostal jméno Ježíš. **Ježíš je Zachránce.** Zachránil nás. Zemřel pro nás na kříži, abychom my mohli do Božího království.

Moudří rabíni říkají, že Bůh přebývá tam, kam ho necháme vstoupit. Nechme ho tedy vstoupit do svých životů, do svých domácností a děkujme za ten obrovský dar, který jsme dostali, a o kterém také slyšíme na konci Matoušova evangelia, kdy vzkříšený Ježíš říká: **„A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“ Tak je Ježíš Immanuel – S námi Bůh.**

/Slovo na Hod Boží vánoční 25. prosince 2021 Dana Kalivodová/